

# SLOVENSKI GOSPODAR.

## List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja a poštno vred in v Mariboru a pošiljanjem na dom za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 60 kr., za četrt leta 30 kr. — Naročnina se pošilja upravitelstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

### Cesar Viljem II.

V teh dnevih biva Viljem II., cesar velike Nemčije, na avstrijski zemlji in je gost našega svetlega cesarja. Ljubezen torej, ki jo čuti vsako izmed vseh avstrijskih ljudstev do svetlega cesarja, ta preide sedaj, kar se umeje samo ob sebi, na prevzvišenega gosta Nj. veličanstva in zato so vsa ljudstva, kar jih biva po širnej Avstriji, vesela prihoda, tega, da pride in biva nekaj dni nemški cesar na naših avstrijskih tleh ter odloži za ta čas težko breme, ki leži na njegovih ramenih.

Kolikor vemo iz listov, ki so na Dunaji doma, pripravlja se tudi mesto Dunajsko na to, da vzprejme vladarja Nemčije, kolikor je najbolj mogoče, slovesno. Ako se izgodi to iz dobrega namena, t. j. za voljo tega, ker pride visok gost Nj. veličanstva skozi mesto, tedaj je to po polnem prav in ne bode lahko kdo zoper to. Kakor smo že mi po naši naravi, radi mislimo, da vodi tudi mestne očete na Dunaji v tem taka misel in torej izrečemo, da smo veseli sklepa, vsled katerega se okinča o tem prihodu tisti del glavnega mesta, po katerem se pelje visoki gost v graščino svetlega cesarja, v Schönbrunn. Stroški za to, da si bodo veliki, niso prazni, brez potrebe.

Sedanji nemški cesar, Viljem II., pa tudi zasluži po vsem, kar se je doslej o njem izvedelo, da ima človek do njega vse spoštovanje. On je sicer lutrovec po svoji veri, toda tak, ki še drži kaj na vero, kakor se pravi in njegovo ime ne stoji samo v krstnih knjigah, ampak on izpolnjuje tudi vestno vse, kar mu velja kršč. vera. Vrhu tega pa je tudi, kar je pri lutrovci redko, polen spoštovanja do sv. očeta v Rimu in zato je on tudi nam, ki smo katoliške vere, bolj pri srci, kakor le kateri drugi vladar, ki je lutrovske vere.

Od Prusije, čije kralj je Viljem II., nismo doslej v Avstriji imeli v nobenem času veselja in gledali so tam še vselej na to, kje da bi

storili kaj škode naši državi in ujeli zato sami sebi kakih koristi. Mi nočemo dnes razpravljati o tem na širje, saj je to že tudi znano in v marsikateri hiši, tudi v hiši slov. kmeta čuti se to še v sedanjem času, toliko pa smemo reči, da je skoraj vse zlo, kar smo ga učakali v Avstriji v teku časa, prišlo prav od Prusije. Veliko se nam je torej treba zatajevati, če se enkrat sprijaznimo z njo in brez vsacega strahu.

In Viljelm II., kralj Prusije in cesar Nemčije, zdi se nam, da je pravi mož za to, da nas, ako nas vse ne vara, pripravi na to, naj pozabimo rane, vsekane nam od pruskih kraljev in v zadnjem času od nemške carevine. Resnica je sicer, da stojimo že od leta 1867 v neki ožji zavezi z Nemčijo, navozljani od „železnega kancelarja“, kneza Bismarcka, toda bogme ta zaveza, dokler je bil „železni kancelar“ v službi nemškega cesarja, je bila za našo državo le prevara, na korist samo nemški carevini, nikakor pa in nikjer po pravem državi naši.

Ne vemo sicer, ali sedaj je podoba, da stojé reči drugače. Sedanji nemški cesar, Viljem II. je dal slovo „lisjaku iz Varzina“, knezu Bismarcku in on drži sedaj sam vajeti državnega voza v svojih rokah. Po takem pa kaže zaveza, v kateri stojimo sedaj z veliko Nemčijo, vse drugo lice in če nas vse ne moti, je to v resnici za nas prijazno in kolikor, toliko nam pride že iz nje o svojem času koristi. Se ve, da storimo še tudi sedaj najbolje, če se zanesemo le na se, na lastne moči in lastne denarje.

Bodi pa temu že, kakor koli hoče, sedanjemu cesarju Nemčije, Viljemu II. smemo po tem takem in lahko kličemo, dokler je gost svetlega cesarja Franca Jožefa, krepki živio in na veselo bivanje na avstrijski zemlji!

### Kmetovalca sreča in nje viri.

V meseci avgustu je obhajal Ignac Hauptmann, posestnik pri sv. Križu nad Mariborom,